

Nr 153.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förvärv av beskickningshus i London m. m.; given Stockholms slott den 4 mars 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av nedanstående utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredraganden hemställt.

GUSTAF.

Herman Wrangel.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 mars 1921.

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON.

Herr ministern för utrikes ärendena anförde:

Under punkt 15 av tredje huvudtiteln i propositionen om tilläggsstat för år 1921 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition, som kunde bli riksdagen förelagd angående förvärv av beskickningshus i London, å berörda tilläggsstat såsom reservationsanslag beräkna ett belopp av 1,200,000 kronor.

Då jag nu ånyo anmäler detta ärende, tillåter jag mig till en början erinra, hurusom vid föredragning den 22 februari 1907 angående proposition till riksdagen om förhyrande av ett beskickningshus i London dåvarande ministern för utrikes ärendena framhöll de fördelar, som vore förenade med att staten förvärfvade beskickningshus i sådana län-

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 130 häft. (Nr 153.)

der, med vilka Sverige måste tänkas för all framtid underhålla diplomatiska förbindelser. Den utgift, som härmed vore för stunden förenad, motvägdes av förmånen att icke vara beroende av de särskilt i de större städerna ständigt stigande hyrorna. Därtill komme, att det måste såväl för beskickningsarkivets vård som av andra lätt insedda skäl vara förmånligt, därest beskickningen vore stadigvarande inrymd å en och samma plats. Sedan år 1902 hade beskickningen i London haft icke mindre än sju olika adresser. Bostadsförhållandena i London medgäve dock knappast, att staten för all framtid därstädes förvärvade eget beskickningshus. I London vore den förhärskande formen för bostadsupplåtelse även i fråga om huslägenheter förvärvandet av besittningsrätt för längre tid.

Efter en närmare redogörelse för en av dåvarande ministern i London ingiven framställning avseende att för beskickningens räkning skulle för en tid av femton år förhyras huset nr 73 vid Portland Place förordade ministern för utrikes ärendena ifrågavarande framställning under vidare betonande särskilt därav, att avtal antagligen efter hyrestidens utgång kunde träffas om förvärvande av besittningsrätt till fastigheten i fråga för längre tid mot erläggande av en summa en gång för alla.

Med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning medgav 1907 års riksdag bland annat att för beskickningens i London räkning finge för en tid av femton år, räknat från den 15 april 1907, förhyras huset nr 73 Portland Place i London mot en årlig hyressumma av 600 engelska pund sterling; att till gäldande av nämnda hyressumma ävensom å huset vilande skatter samt under hyrestiden möjligen uppkommande reparationskostnader finge användas det å ordinarie stat till ministern i London uppförda hyresbidrag av 12,000 kronor; samt att vad därutöver för ändamålet erfordrades finge gäldas med inflytande hyresmedel från kronans fastighet i Konstantinopel.

På grund av mellankommande omständigheter förhyrdes emellertid fastigheten först från och med den 24 juni 1907. Hyresavtalets giltighetstid utlöper den 1 juli 1922.

De skäl, som på sin tid föranledde statsmakternas beslut om förhyrande av ett hus för beskickningen i London, framträda numera med än större skärpa. Londons alltmer befästa ställning såsom en av världens ur politisk och ekonomisk synpunkt viktigaste orter medför, att vår beskickning därstädes måste förutsättas även framgent bliva ett av de diplomatiska organ, vilkas verksamhet är mest omfattande, och som därför måste väl utrustas både med hänsyn till kanslilokaler för en talrik beskickningspersonal och lämplig bostadslägenhet för ministern. I betrak-

tande av den synnerliga stegring i hyrespriserna och de även i övrigt betydande svårigheter för fastighetsförvärv i London, vilka utvecklats under de senare åren och tendera att än vidare skärpas, har det syntts vara en angelägenhet av vikt att snarast möjligt på ett varaktigt sätt tillgodose beskickningens lokalbehov. Åtgärder i sådant syfte hava också kunnat vidtagas med så mycket större fog, som enligt vad ovan angivits redan i samband med statsmakternas beslut om förhyrande av fastigheten nr 73 vid Portland Place betonades önskvärdheten av att efter den då avsedda kortare hyresperiodens utgång förvärva besittningsrätt till beskickningshus på längre tid mot erläggande av en summa en gång för alla.

Att kunna förverkliga berörda önskemål genom att på längre tid förhyra nyssnämnda fastighet har dock framstått såsom mindre fördelaktigt. Den personal, med undantag av skrivbiträden och vaktbetjante, för vilken kanslilokalerna, ett större och ett mindre rum, ursprungligen beräknats, utgjordes av ett legationsråd och en kanslist, under det att motsvarande personal nu består av en förste och en andre legationssekreterare, en attaché, en militär- och en marinattaché, en socialattaché samt en kanslist eller alltså fem tjänstemän mer än år 1907. Dessutom bör nämnas, att utrikesdepartementets pressombud i London har sin verksamhet ansluten till beskickningen. De båda legationssekreterarna hava erhållit provisoriska arbetsrum i ministerns boställsvåning, attachén, kanslisten samt skrivbiträdena hava inrymmts i de båda kanslirummen, varest även pressombudet arbetar, då hans närvaro å legationen erfordras, medan för specialattachéerna måst anskaffas lokaler utanför beskickningshuset, en anordning, som givetvis varit förenad med högst betydande olägenheter ur arbetssynpunkt på samma gång den i vad angår specialattachéer ställt sig ekonomiskt ofördelaktig.

Med hänsyn härtill och efter det beredning av ärendet ägt rum anmodade dåvarande ministern för utrikes ärendena i skrivelse den 19 februari 1920 byggnadsstyrelsen att utse ett sakkunnigt ombud för att avresa till London med uppgift att verkställa en allsidig utredning av frågan, huruvida förnyelse av dittills gällande hyreskontrakt beträffande beskickningshuset borde äga rum eller en annan byggnad anskaffas för samma ändamål.

Ifrågavarande uppdrag anförtröddes åt arkitekten i byggnadsstyrelsen T. A. Grut. Denne har i en rapport över sin för uppdragets fullgörande den 15—30 mars företagna resa till London framlagt resultatet av den verkställda undersökningen. Till de närmare omständigheterna i frågan torde jag få återkomma i det följande och vill här en-

dast anmärka att vid omförmälda undersökning fastställdes, att det dåvarande beskickningshuset icke på något sätt kunde genom ombyggnad göras lämpligt både till legationslokaler och till bostad för beskickningschefen, ävensom att av de i London förvärvbara egendomar såvitt utrönts endast en, nr 27 vid Portland Place, uppfyllde nödiga betingelser och kunde erhållas på gynnsamma villkor. Övriga lämpliga fastigheter betingade tre till fyra gånger så hög kostnad som den ifrågasatta.

Besittningsrätt till fastigheten Portland Place nr 27 kunde förvärfvas för ett belopp av 18,000 pund för de närmaste 54 åren och vore påräknelig för en s. k. premie å ytterligare 7,000 pund för 999 år. De nödvändiga tillbyggnadsarbetena å fastigheten beräknades approximativt av ombudet att kräva ett belopp å 32,000 pund. Den årliga grundräntan skulle för 999 år uppgå till 150 pund, men för 54 år till omkring 250 pund. För fastigheten Portland Place nr 73 utgår den årliga grundräntan ävenledes med 150 pund, ehuru sagda fastighet är ej oväsentligt mindre betydande än den nu till inköp ifrågasatta.

Sedan ärendet, efter det byggnadsstyrelsens ombud den 30 mars återkommit till Stockholm, varit föremål för ytterligare, ingående beredning, avlät dåvarande ministern för utrikes ärendena den 11 april 1920 en telegrafisk anmodan till ministern i London att söka träffa avtal om omedelbart inköp till lägsta möjliga pris av besittningsrätten till fastigheten nr 27 vid Portland Place med tillträde exempelvis den 1 mars 1921 och köpesummans erläggande då. Skulle säljaren icke kunna förstås acceptera dessa villkor utan fordra omedelbar likvid eller likvid våren 1921 med erläggande av ränta å köpesumman till dess, borde ministern likväl söka få köpet på hand.

Vid de underhandlingar, som ministern i London därefter jämlikt honom meddelade instruktioner förde med fastighetsägarens ombud, uppställdes från fastighetsägarens sida såsom ett ofrånkomligt villkor, att vid avtalets slutande erlades ett belopp av 18,000 pund, samt att tillträde av fastigheten ägde rum samma vår.

Ministern i London tillstyrkte i telegram den 15 april 1920 avtal på dessa villkor med särskilt framhållande av att endast genom några dagars uppskov tillfället att förvärva fastigheten ganska säkert skulle försittas, samt att dessutom ett tillträde inom en nära framtid vore den mest önskvärda anordningen, då därigenom erhöles möjlighet att i så god tid verkställa nödiga omändringsarbeten, att det dittillsvarande hyreskontraktet kunde avyttras för dess sista giltighetsår. Detta vore av vikt, enär säljaren på sådant sätt uppnådde den stora förmånen att bliwa fri från honom eljest påvilande skyldighet att återställa fastigheten

»i gott stånd». Att avyttra sista årets besittningsrätt skulle säkerligen ej möta svårigheter, ty en köpare erhöle därigenom företrädesrätt att förnya kontraktet.

Med avseende å omständigheten, att tiden för avlåtande av proposition i ämnet till då pågående riksdag utgått, framhöll ministern i London, att husen i den trakt, där den ifrågavarande fastigheten vore belägen, varje dag steg i värde och bleve mer efterfrågade och begärliga. För flera i London nyupprättade ambassader eller beskickningar söktes passande lägenheter.

Sedan ministern i London jämlikt telegrafiskt bemyndigande den 11 april avtalat om inköp av besittningsrätten till fastigheten nr 27 vid Portland Place på ovan angivna villkor, samt avtalets detaljer utarbetats, underskrevs köpehandlingen den 14 maj 1920. Vid köpet hade ministern enligt gängse bruk åtagit sig att inlösa de s. k. fixtures i byggnaden (väggfasta inventarier etc.), för vilka fordrades 500 pund.

Av köpesumman skulle 1,800 pund erläggas vid köpehandlingens undertecknande och återstoden vid fastighetens tillträde den 1 juni. Ifrågavarande belopp hava anskaffats på enskild väg.

Besittningsrätten till fastigheten nr 73 vid Portland Place för året 1 juli 1921—30 juni 1922 har avyttrats för 500 pund.

Sedan jag sålunda redogjort för huvuddragen av de omständigheter, som resulterat i eller beröra förevarande fastighetsköp, torde jag få något närmare uppehålla mig vid de byggnadstekniska frågor, som därmed stå i samband.

Närmare upplysningar i sådant hänseende hava sammanfattats dels i beskickningens skrivelse den 29 november 1920, vartill fogats ritningar och kostnadsförslag å om- och tillbyggnadsarbeten i fastigheten nr 27 vid Portland Place, dels ock i byggnadsstyrelsens skrivelse den 29 december 1920. Beträffande sistnämnda skrivelse torde böra anmärkas, att ifrågavarande ärende i byggnadsstyrelsen föredragits av styrelsens chef, vilken själv besiktigat såväl fastigheten nr 73 som fastigheten nr 27 vid Portland Place.

Vad först angår anledningen, varför erforderliga kanslilokaler icke kunde beredas å fastigheten nr 73 Portland Place, framhålles i byggnadsstyrelsens skrivelse, att någon förbättring av de nuvarande kanslilokalerna icke kunde ifrågakomma, enär å den lilla, fullbyggda tomten plats icke funnes för ytterligare tillbyggnad. Fastighetens inre, lägre delar vore försedda med takljus och det kunde sålunda icke heller bliva tal om någon påbyggnad å dessa partier. Det hade alltså endast återstått att söka lösa lokalfrågan på annan plats.

Beträffande därefter beskaffenheten av fastigheten nr 27 vid Portland Place anför styrelsen.

Huvudfasaden vette åt New Cavendish Street rätt åt söder och tomten hade vid denna gata en längd av 51 meter, under det att fasadmåttet åt Portland Place endast utgjorde 10.4 meter. Tomtens areal vore alltså 530.4 kvadratmeter. Det å tomten uppförda boningshuset vore, trots sitt anspråkslösa yttre, synnerligen förnämligt och lämpade sig i särdeles hög grad till bostad för Sveriges minister i London. Det vore uppfört i 1800-talets början efter ritningar av den välbekante engelske arkitekten Adams och befunne sig i stort sett i gott stånd med undantag för tapeter och målning. Värmeledning och sanitära anordningar, enligt moderna begrepp, saknades. Den egentliga bostadsbyggnaden upptog halva tomtens yta. Å den andra hälften funnes stall och uthusbodar.

Enligt ifrågakomna förslagsritningar skulle, på sätt i beskickningens ovannämnda skrivelse anges, den till fastigheten hörande stallbyggnad ombyggas och inredas till kanslilokaler. Genom denna ombyggnad skulle för kansliet erhållas 11 rum, nämligen i 1:sta våningen ett mot-tagningsrum, rum för förste legationssekreteraren, för andre legationssekreteraren och för attachéer samt i 2:dra våningen ett större kanslistrum, rum för skrivbiträden, 5 rum för specialattachéer samt toilett-rum. Dessutom skulle i vindsvåningen inredas rum för en kansli-tjänare, då en sådan, på grund av kanslilokalens relativt avskilda läge, syntes böra hava sin bostad inom densamma. Denna lägenhet borde beräknas för en gift person, som det skulle åligga att jämväl ombesörja städningen av samtliga kanslilokaler. I jordvåningen, det s. k. basement, skulle inrättas ytterligare toilett-rum för kanslipersonalen samt arkivrum och eldsäkert kassarum. Ett garage för en automobil komme ävenledes att bibehållas i denna byggnad. Kanslilokalen skulle stå i direkt för-bindelse med ministerns bostad men dessutom hava särskild entré från gatan.

Ministerns bostad är avsedd att inredas i det nuvarande boningshuset. Detta består av fyra våningar jämte källarvåning. Bottenvåningen innehåller en större förstuga, matsal samt 2 rum för ministern. Innanför dessa sistnämnda finnes ett mindre rum avsett som telefonrum eller eventuellt för en privatsekreterare, vilket rum står i direkt för-bindelse med kanslilokalen. En trappa upp är statvåningen belägen. Denna består av tvenne större salonger, dekorerade i Adamsstil. Här finnes ävenledes en större sängkammare med tillhörande bad- och toilett-rum, avsedd att bereda möjlighet för en kungl. person att vid vistelse

i London taga sin bostad å legationen. De övriga två våningarna i detta hus innehålla 7 sovrum för ministern, hans familj och gäster samt 4 för kvinnliga tjänare jämte erforderliga badrum.

Av förstnämnda sovrum torde bostad möjligen kunna beredas åt någon attaché, därest det skulle visa sig lämpligt, att en dylik finnes tillgänglig inom beskickningen. Den i statvåningen befintliga sängkammaren kan å tider, då den icke på ovan antydda sätt användes, nyttjas för beskickningsändamål. I jordvåningen (basement) finnes bostad för 3 å 4 manliga tjänare samt kök, nödiga skafferier och källare ävensom utrymme för anordnande av centralvärme. Inrättandet av centralvärmeledning är ur många synpunkter nödvändigt. Med de nuvarande kolprisen torde härigenom en avsevärd besparing uppnås. Vidare torde antalet tjänare, som kräves för ministerbostadens skötsel, därigenom bliva mindre. Enligt beräkning skulle nämligen, om centralvärme saknades, vintertid 2 extra tjänare erfordras för kolbärning och eldning.

Byggnadsstyrelsen har intet annat att erinra mot de sålunda föreslagna åtgärderna, än att ovanberörda kanslitjänarebostad borde förses med kokspis. Det syntes styrelsen, att de utrymmen, som föreslagits för kanslilokalerna, finge anses tillräckliga.

De arbeten, som borde utföras å fastigheten, hava i det till beskickningens skrivelse hörande kostnadsförslaget beräknats kräva följande belopp, nämligen 20,000 pund för ombyggnad av det till kanslilokaler avsedda huset och detsamma inredande för sitt ändamål, 10,000 pund för nödiga reparationer av boningshuset och införande av centralvärmeledning och varmvattenledning, 8,500 puud för ommålnings- och om-
tapetseringsarbeten i boningshuset, anordnande av elektrisk hiss därstädes i stället för den nuvarande med vattenkraft drivna hissen, vilket senare system medför särdeles höga driftkostader, ävensom upptagande av vissa nya fönster i källarvåningen, Härtill komma 1,600 pund för arvoden till arkitekten, till kontrollören av byggnads- och reparationsarbetena, till den av beskickningen för köpets uppgörande anlitade advokaten samt till oförutsedda utgifter.

Byggnadsstyrelsen uttalar med avseende å kostnadsförslaget, vilket föreligger endast i ytterst summarisk form, att detsamma undandrager sig varje detaljgranskning, men att de olika beloppen synas vara skäliga, jämförda med priserna inom Sverige. I detta sammanhang betonar styrelsen ytterligare sin uppfattning, att inköpssumman för fastigheten vore synnerligen låg, med hänsyn till såväl byggnadens beskaffenhet och inredning samt tomtens storlek som ock läget i staden och tomtens stora utsträckning mot söder.

Emellertid framhåller styrelsen, att det torde bli va nödvändigt att i detta fall, liksom beträffande övriga beskickningshus, bland utgifterna även upptaga kostnaderna för såväl kanslilokalernas som en del av bostadsrummens möblering. Härom anför styrelsen följande.

För att erhålla någon ledning vid bedömandet av kostnadernas storlek, vad beträffade möbleringen av bostadsrummen, hade en härvarande firma på byggnadsstyrelsens anmodan, efter av styrelsens chef lämnade anvisningar, uppgjort alternativa förslag jämte approximativa kostnadsberäkningar. Enligt dessa förslag skulle möblerna till vänt rummet, hallen och matsalen å nedra botten samt de tre salongerna en trappa upp kunna beräknas draga en kostnad av i runt tal 100,000 kronor. Härjämte torde för mattor, som måste finnas i de bättre rummen, då golven i dessa vore utförda med beräkning, att större delen av desamma skulle mattbeläggas, böra beräknas ett belopp av 50,000 å 60,000 kronor samt för gardiner och belysningsarmatur i de bättre rummen omkring 30,000 kronor. För kanslilokalernas möblering torde, med användande av möbler av enklaste slag, kostnaderna kunna beräknas till högst 35,000. De beräknade kostnaderna kunde alltså sammanfattas sålunda:

Möbler till bostaden	kronor 100,000: —
Mattor till d:o	» 60,000: —
Gardiner och armatur till d:o	» 30,000: —
Möbler till kanslilokalerna	» 35,000: —
<hr/>	
Summa kronor 225,000: —	

eller omkring 12,500 pund.

Byggnadsstyrelsen tillstyrker i förevarande ärende att åtgärder måtte vidtagas i syfte *dels* att den ifrågavarande egendomen förvärvades för statsverkets räkning för en tid av 999 år emot erläggande en gång för alla av ett belopp av sammanlagt 25,400 pund sterling, varav 400 pund utgör ersättning för »fixtures», därför ursprungligen, såsom ovan nämnts begärts 500 pund, samt en årlig avgäld av 150 pund, *dels* att 40,100 pund anvisades till uppförande av en byggnad för beskickningens kansli ävensom till ministerbostadens reparation och förseende med centralvärmeledning och sanitära anordningar, allt i huvudsaklig överensstämmelse med uppgjorda förslagsritningar, *dels ock* att till anskaffande av möbler, mattor, gardiner och elektrisk armatur anvisades högst 12,500 pund, och att sålunda för samtliga ifrågavarande ändamål ansloges i svenskt mynt ett belopp motsvarande 78,000 pund.

Av det ovan anförda torde framgå, att de omständigheter, under

vilka tillfälle yppat sig att för beskickningen i London förvärva fastigheten nr 27 vid Portland Place, voro av beskaffenhet, att mina bada senaste företrädare i ämbetet haft de starkaste skäl att söka tillförsäkra staten möjlighet att komma i besittning av fastigheten. Förhållandena gjorde det ej möjligt att framlägga ärendet till riksdagens prövning våren 1920. Den redan vid beslutet om förhyrande av fastigheten nr 73 vid Portland Place betonade önskvärdheten av att i lämpligt ögonblick förvärva fastighet i London för längre tid, och den omständigheten att det uppkomna tillfället därtill enligt sakkunnigas uttalande måste anses särskilt gynnsamt gjorde det oundgängligt att utan uppskov träffa uppgörelse. Även torde i detta sammanhang böra beaktas att, i händelse mot all förmodan statsverket skulle anse sig ej böra inköpa besittningsrätten till fastigheten, densamma efter all sannolikhet kan avyttras utan förlust.

Lika med de i ärendet hörda myndigheterna finner jag det vara av synnerlig vikt att staten erhåller besittningsrätten till ifrågakvarande fastighet. Det synes mig vara ställt utom tvivel, att staten genom anordnande av beskickningshus å fastigheten kommer att både vinna betydande fördelar med avseende å arbetet vid beskickningen och i längden undgå de allt mer kännbara olägenheter, ett förhyrande av fastighet för kortare tidsperioder skulle medföra ur olika synpunkter.

Sedan byggnadsstyrelsen avgivit sitt ovan återgivna yttrande rörande förvärv av nytt beskickningshus i London och dess iordningställande, hava underhandlingar ägt rum med säljaren rörande nedbringande av kostnaderna för den s. k. premien, för vilken såsom jag redan anført att börja med fordrades ett belopp av 7,000 pund. Genom dessa underhandlingar hava sagda kostnader minskats till 4,750 pund. För fastighetens förvärvande för en tid av 999 år erfordras sålunda ett belopp en gång för alla av 23,150 pund, vartill kommer ränta å de av enskild man förskotterade 18,500 pund till den 31 mars 1921 eller 929:10:— pund, d. v. s. sammanlagt 24,079:10:— pund eller i svenskt mynt efter en kurs av 1 pund = 18 kronor 433,431 kronor.

Kostnaderna för fastighetens iordningställande skulle enligt det av byggnadsstyrelsen granskade förslag uppgå till 40,100 pund eller i svenskt mynt efter ovan angivna kurs 721,800 kronor.

Vad angår byggnadsstyrelsens förslag till beskickningshusets möblering anser jag mig först böra erinra därom, att kostnaderna för kansliinventarier, vilka med iakttagande av nödig sparsamhet ej torde överstiga 700 pund, lämpligen böra bestridas från anslaget skrivmaterialier, expenser, renskrivning, ved, ljus m. m. Boställsvåningens möblering

kräver emellertid, oaktat en del möbler m. m. kostnadsfritt ställas till förfogande från Nationalmuseum, avsevärda belopp. Dessa torde böra äskas i samband med de medel, som erfordras för fastighetens förvärv och iordningställande. Den beräkning av möbleringskostnader, byggnadsstyrelsen uppgjort, är, såsom jag redan omnämnt, baserad på priser här i Stockholm. Dessa äro emellertid, särskilt vad angår mattor, gardiner och möbeltyger, betydligt högre än de för närvarande i London rådande. Med hänsyn därtill likasom till omständigheten, att vissa rum utan men för det representativa intrycket torde kunna förses med ett mindre antal möbler än i förslaget beräknats, lära utgifterna för representationsrummens möblering och dekorerings kunna anslås till avsevärt lägre belopp än det beräknade eller till ungefärligen 100,000 kronor.

Samtliga här upptagna kostnader för beskickningshuset — med undantag av dem som avse kansliinventarier — skulle sålunda uppgå till 1,255,231 kronor. Genom försäljning av besittningsrätten till det nuvarande beskickningshuset har emellertid, såsom jag ovan anför, inflytt ett belopp av 500 pund eller omkring 9,000 kronor, vilket torde böra användas som bidrag till här berörda kostnaders bestridande. Med iakttagande härav skulle sålunda erfordras ett belopp av 1,246,231 kronor. Med hänsyn till att oförutsedda utgifter utöver de beräknade kunna uppstå, torde emellertid försiktigheten bjuda, att beloppet avrundas uppåt till 1,260,000 kronor. Detta belopp överstiger med 60,000 kronor det för ändamålet å tilläggsstaten för 1921 beräknade anslaget. Då emellertid det till bestridande av Sveriges andel i kostnaderna för Nationernas förbund äskade anslaget med 116,000 kronor understiger det å tilläggsstaten därför beräknade beloppet, kommer oaktat nyssnämnda höjning summan av de å tilläggsstaten under tredje huvudtiteln begärda anslagen att bli lägre än som i statsverkspropositionen beräknats.

För nyttjanderätten av här omhandlade fastighet skall, såsom jag i det föregående anför, erläggas 150 pund årligen i tomtöre, vilket enligt angiven beräkningsgrund i svenskt mynt skulle motsvara 2,700 kronor. För bestridande av denna utgift torde under år 1921 medel kunna tagas från utrikesdepartementets besparingar. Från och med år 1922 torde utgiften böra bestridas av det i statsverkspropositionen under tredje huvudtiteln upptagna förslagsanslaget till ekiperingspenningar, möbler, reparationer m. m.

Jag vill slutligen erinra att enligt det förslag till avlöningsstat för ordinarie diplomatisk personal m. fl., som underställts årets riksdag, sändebudet i London skall åtnjuta fri bostad jämte ersättning intill $\frac{3}{4}$ av kostnaderna för uppvärmning och belysning av beskickningshuset.

På grund av vad jag sålunda anført, får jag hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen

att till förvärv av beskickningshus i London m. m. å tilläggsstat för år 1921 anvisa ett reservationsanslag av kronor 1,260,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet

Svante Hellstedt.
